

MOTIE

OPKOMST VAN EXTREEMRECHTS
BEVRIJDING VAN LULA

e

**CONGRÈS
STATUTAIRE**

19/20 NOVEMBRE 2018

e

CONGRÈS STATUTAIRE

19/20 NOVEMBRE 2018

In Oostenrijk, Italië, Frankrijk, Nederland, Duitsland, Hongarije, Polen, Brazilië: zowat overal in Europa en de wereld winnen extreemrechtse partijen terrein.

België blijft niet achter: de recente gemeenteraadsverkiezingen hebben aangetoond hoezeer ook bij ons het fascistische, racistische, anti-vrouwen- en anti-vreemdelingendiscours overgenomen wordt door partijen die zich voeden met haat en verwerping van de andere. Dat gebeurt in Vlaanderen, Wallonië én Brussel.

Dit verkiezingssucces is niet enkel het voorspelbare gevolg van de verwarring van al wie door de mondialisering en de herstructurerings van de laatste 40 jaar aan de rand van de maatschappij terechtkwam. Het werd mee veroorzaakt door de sociaal bevooroordeelde en conservatieve groepen die hun privileges en hun sociale positie met alle mogelijke middelen in stand willen houden, zelfs indien dat een aanslag vormt op onze fundamentele en grondwettelijke vrijheden. Het is daarom dat zij niet aarzelen om zich complexloos af te zetten tegen vakbondsorganisaties, tegen immigranten, tegen vrouwenrechten en tegen jongerenrechten.

Naar het voorbeeld van het ABVV is onze Centrale een vakbondsorganisatie die altijd gestreden heeft tegen extreemrechts en tegen de banalisering van haar ideeën. Wij hebben samen talrijke acties en bewustmakingscampagnes opgezet om mensen aan te zetten tot nadenken, om hen te sensibiliseren voor en bewust te maken van de gevaren van de hatelijke en misselijkmakende uitlatingen die eigen zijn aan extreemrechts.

Samen met het ABVV hebben wij ook de onaanvaardbare uitspraken van een aantal politici zoals T. Francken aan de kaak gesteld. Zij willen immers arbeiders stigmatiseren op basis van hun herkomst, hun geloof of hun seksuele voorkeur of de ernst van de collaboratie verdoezen. Onze democratie kan geen excuses verzinnen voor de ernstige gebeurtenissen uit haar geschiedenis zonder het risico te lopen zichzelf ertoe te veroordelen om ze opnieuw te beleven.

Het is daarom dat we er, vandaag meer dan ooit, van overtuigd zijn dat het nodig is om onze inspanningen om alle autoritaire uitwassen in onze maatschappij te bestrijden verder te zetten en om beter te kunnen strijden tegen de besmetting van het fascistische discours dat systematisch elk protest wil verbieden, in het bijzonder als dat van een vakbond komt, onder het mom van een pseudo hoger of economisch belang.

De recente verkiezing van Bolsonaro tot president van Brazilië moet ons eraan herinneren dat we onze waakzaamheid niet mogen laten verslappen in de strijd tegen extreemrechts, en dat deze strijd bijzonder actueel blijft. In dit land heeft Lula, tussen 2003 en 2011, het leven van miljoenen armen veranderd. Toch werd hij in de gevangenis gegooid als fraudeur omdat de Braziliaanse bourgeoisie hem absoluut buiten spel moest zetten zodat hij niet in staat zou zijn om opnieuw de presidentsverkiezingen te winnen.

Tijdens de duur van zijn presidentschap kroonde Lula zich tot kampioen van de participatieve democratie. Hij keerde de soberheidspolitik resoluut de rug toe, hoewel deze gewenst werd door de internationale instellingen zoals het FMI. Hij bestreed de honger en maakte de belangrijkste medicijnen en de essentiële gezondheidszorg toegankelijk voor iedereen. Zijn beleid lag duidelijk aan de basis van een spectaculair economisch herstel dat door velen (ook soms door rechts) toegejuicht werd. De balans was ongetwijfeld niet perfect, maar zijn populariteit maakte hem openlijk favoriet voor de presidentsverkiezingen, ook al was hij 73 jaar oud.

Het is om deze meer dan waarschijnlijke afloop te vermijden dat de Braziliaanse elite en rechts een heksenjacht ontketend hebben tegen de man die de hoop en de waardigheid van een heel volk, en van de democratie, vertegenwoordigde.

Nu Brazilië geleid wordt door een tweederangs oud-militair met een nostalgie voor de Latijns-Amerikaanse dictaturen van de jaren 60 en 70, eisen wij van de Braziliaanse regering dat zij haar grondwettelijke verplichtingen en de regels van het internationaal recht naleeft.

Daarom moet Lula vrijgelaten worden!